

Â

Felkerülte az orrtájké, valamint a bordák oldalán kivágtam/reszeltem a szárvázat süllyesztett palánk helyét, mely az első palánk felrakásánál lesz nagy segítség.

Â

Azt természetesen tudtam, hogy a plusz bordák átlában lesznek az ágyőny-látsóknak, de hogy kő helyen még az erőd bordákba is belezavar?! Ezért valószínűleg az ágyőablakkereteket a palánkozás elétt belevágtam.

Â

Ekkor elérkezett a tőli időszak, meg egy bordatőrös (szerencsére nem a hajás!), így a szokásos tőli faragásról írt. Gondolom a kőszlethez főmőntőtt figurákat adnak és a rajzok is eléggé elnagyoltak, de azért belevágtam.

Â

Az én "faragásom" amolyan kőzzel-lájjal módszerrel készült. A vőszakket árszcsavarhőz kőszletből megkősz jő meg lehetett őlezni és a használatot is jő bő-rja.

Â

Kis turbómarókat is használtam a Proxonhoz. Ami a legjobban bejőtt, az a győmőjnttal felsőrt csiszolőfej, ami őgy mőkdik, mint a csiszolőpapő-r és persze a fa nem nagyon koptatja. Őletem vőgőig hasznájlhatom!

Â

Itt látható a folyamat egy kicsit leegyszerűsítve: először kivágom a felrajzolt formát, majd vésővel kinagyolom a szinteket, ezután maróval, vésővel, a legvégén finom csiszolópapírral, gumikával kialakítom az alakot.

Â

Még jó, hogy megmenekítettem egy egyforintost, így látszik, hogy még 1:50-ben sem túl nagyok ezek a dőlékszögek.

Â

A társalakjai. Az emberbiztonsági márgó nem az erősségem, de bírom benne, hogy a kárpintzet az aranyfestés rajta.

Â

A taffelzet belső végfalának a domborműve, ezzel is elszárazítottam egy darabig!

Â

Ez egy saját készítésű pantográf, azaz megoldás, melybe egy Proxon maróval lehet befogni. Ezt azért találok ki, mert előzőleg sok egyforma faragás dőlésszöge a hajózási, de átnyitni nem akartam, legyen csak fából minden!

Â

Kifaragtam a mintát kétszeres nagyságban, ezt megoldom le a tapogatóval, amelynek mindig a maró kétszeresének lenni (ebben az esetben, amikor 1:2-ben kicsinyítjük!)

Â

Itt dolgozik az ÂjtmÂ©rÂ' 1 mm-es gÂ¶mbmarÂ³. Alakul a forma! Kb. fÂ©l Â³ra egy alak elkÂ©szÂ-tÂ©se.

Â

Ez az eredmÂ©ny. TermÂ©szetesen mÂ©g rÂ¶ kell dolgozni, mivel a marÂ³ rÂ¶diuszokat hagy, tehÂ¶t ez csak egy nagyolÂ¶s, nagy segÂ-tsÂ©g, mert a mÂ©retek egyformÂ¶k Â©s a fÂ' formÂ¶k mÂ¶r adottak.

{mospagebreak title=2. rÂ©sz}

ElÂ©g rÂ©gen volt, mikor elkezdtem a Mordaunt Â©pÂ-tÂ©sÂ©t, illetve az Â©pÂ-tÂ©s elsÂ' rÂ©szÂ©nek megjelenÂ©se tÂ¶tÂ©ve volt. TalÂ¶n mÂ¶r majdnem a â€žzroncstemetÂ'beâ€• kerÂ¼lt a cikk. Sajnos kevesebb lett a szabadidÂ'm, valamint mÂ¶s projecteken dolgoztam (terasz pavilonnal, konyhaszekrÂ©ny, kocsibeÂ¶llÂ³, â€i), illetve lehet, hogy egy kicsit â€žalkotÂ¶i vÂ¶lsÂ¶gbaâ€• kerÂ¼ltem. EgyedÂ¶li makettes aktivitÂ¶som a talÂ¶lkozÂ³kon valÂ³ rÂ©szvÂ©tel volt Â©s a legutÂ³bbin rettenet rosszul Â©reztem magam, hogy a sok kÂ©sz Â©s fÂ©lkÂ©sz hajÂ³ kÂ¶zÂ© csak rumot tudtam vinni (azÂ©rt ennek is Â¶rÂ¼lte tÂ¶bbiek!). SzÂ³val ismÂ©t kikÂ¶ltÂ¶ztem a mÂ±helybe. LÂ¶tszÂ¶lag nem sokat haladt a hajÂ³, de sok mindent elÂ'kÂ©szÂ-tette. Egy makettezÂ'tÂ¶rsunk szintÂ©n a Mordauntot kezdi Â©pÂ-teni Â©s egy kicsit meglepÂ'dve kÂ©rdezte, hogy mi az a sok mind amit elÂ' kellett kÂ©szÂ-tenem. Egy kicsit neki is szÂ¶ ez a mÂ¶sodik rÂ©sz:

A palÂ¶nkozÂ¶s miatt a bordÂ¶kat megsÂ¶rÂ-tettem, ahogy azt elÂ'zÂ'leg mÂ¶r Â-rtam, de a tatnÂ¶l ismÂ©t egy nagy Â±rrel talÂ¶lkoztam. A kÂ©pen lÂ¶thatÂ³ az utolsÂ³ rÂ©tegetlemez borda, ezutÂ¶n a tattÂ¼kÂ¶rig a rajz szerint a levegÂ'ben lÂ³gna a palÂ¶nk. EzÂ©rt â€žÂ¶csoltamâ€• mÂ©g hozzÂ¶ egy tartÂ³szerkezetet, mely egyben a tattÂ¼krÂ¶t is biztonságosan fogja rÂ¶g. Emellett az alatta levÂ' Â-ves rÂ©szt is bordÂ¶san oldottam meg.

A sÂ±rÂ±bb bodÂ¶zÂ¶s Â©s a nem tÂ¶ gondos megtervezÂ©se miatt tÂ¶bb helyen a bordÂ¶khoz kerÂ¼ltek az Â¶gyÂ¶nyÂ-lÂ¶ ezÂ©rt, illetve az egyszeri palÂ¶nkozÂ¶s miatt elÂ're beÂ©pÂ-tettem az ablakokat. Az Â¶rbÂ³cok alsÂ³ darabjait is elkÂ©szÂ-tette

beillesztetem, amíg meg láttam a csatlakozási pontjait és be tudtam állítani, így ha arra kerül a sor, csak bekenem ragasztással és mehet a helyére.

Itt már lefestve jött a készítésnek az ügynyálak, valamint megújultak feketere festet lapokat fogattam fel, ezek tartják majd az ügynyálakat.

A kritikus szemek biztosan észrevették, hogy több helyen csavart használtam, lehet, hogy triviális, de remekül lehőzta a fedélzet rögzített lemezt, illetve az ügynyálak megújult fekete lemezt is így tettem fel, nem bízva a ragasztásban, mikor majd formát nyomom bele az ügynyálakat. Ennek a kápnak még az az érdekessége, hogy a kitűzők úgy tervezték meg, hogy egy darabban nem lehet betenni a fedélzet ezen részét, ezért hosszban is kellett osztanom, így tudtam befűzni a helyére.

A rabszolgamunkám is töl vagyok, ledaraboltam és megcsiszoltam az összes palántát és pallát, így nem is látszik soknak, pedig jó néhány napom ráment.

Ez a kis csiszológépszerkezetem: vastagsági és homlokcsiszológépek egyben fűzőgáppal meghajtva. Értengedtem a palánták és egyforma vastagok lettek és eltűntek a fűzősznyomok.

Én az első palántákhoz! A tat alatti rész, mely minden irányban van. Eddig idegenkedtem a pillanatragasztás kellemesen csalódtam! Kánnnyedőn a csősről a csőre rányomtam a palántákat a vben és már kész is volt! Látszik biztos a kátt, remélem így is marad!

képvetkezéskor!

Beakasztva a palánkot a ragasztás biztos nem engedi majd el, természetesen azért el kell majd hajlítani!

A fedélzeti deszkák tálalásának imitálására tálalással készítem, de próbáltam valami egyszerűen nem éreztem magamban annyi türelmet, hogy a deszkák alá papírt ragasztgassak! Jól hangzott, hogy filccel hűzzem végig az áleket, ki is próbáltam és jó! Nézett ki az oldalaknál, de mikor a végeit festettem be, rájöttem, ez sem tetszik, mivel felszívja a festéket. Lehet, hogy más fajta fájónál másképp, vagy valamit nem jól csináltam!

Találtam itthon régi vastag tálalás ceruzákat, ezt hűztam végig az áleken, mivel egy kicsit raj is nyomtam, nem csak megszívta, hanem egy letárolás is csinált.

Az orr-résznél le kellett állítani, mivel palánkozás után már nem ferek hozzá; a fájónál a fedélzetet! Széles lett a ceruzás készítmény.

A gomb már megvan a kabáthoz! Időközben nátha faragtam is.

Természetesen majd meg kap egy festést, gondolom egész máris lesz az ísszkor.

Ezekután már tényleg a palánkokra is kénytelenek, az sem lesz től gyors menet, de remélem hamarabb fogok jelentkezni a folytatással.

{mospagebreak title=3. rész}

Az utóbbi időben elég lassan haladtam a hajással, ez abból is látszik, hogy majd két évvel ezelőtt jelentkeztem a pártos leírásával, de mint látni fogjátok, azért megint egy kicsit építettem a Mordaunt. Tehát a palánkokra kénytelenek, melyhez 7x2 mm-es kénytelen leírásokat használtam és a Loctite pillanatragasztóval a mellett dőltettem. Ez jóval gyorsabb volt, mivel lényegesen gyorsabban haladtam, mint az előző hajással használt faragóval, bár drágább is!

Először a dőltésük alatti palánkokat ragasztottam fel, ezzel adtam meg az aljzatot. Ez az a két világosabb palánk ami kénytelen leírások. Ja, igen, azt még nem mondtam, hogy a palánkokat szőnyeg szerint szőttellogattam, hogy a pácolandó részeken hasonlóan sötét árnyalatok legyenek, a festett részeknek meg mindegy, hogy milyen árnyalatú legyen az a deszka.

Még csiszolva is elég jó sikerült egy jó kénytelen kénytelen. Persze az orr is nem lett ilyen szép, volt mit csiszolni és még a gy is maradtak részek, kisebb hibák. Azzal vigasztalom, hogy az eredmény sem lehetett kénytelen!

Megcsiszolva és kigittelve, pácolásra és festésre előkészítve.

Festés után már jás, ha stabilan le tudom tenni a hajást, ezért a szeszét tettem az állványait, nem bonyolítottam túl a csavarral a gerincbe ragasztva, így nem tud elmozdulni a későbbi munkafolyamatok alatt. Hogy egy kicsit elkészüljen, diával polcra, majd lelakkoztam.

Az a jó/rossz tulajdonságom, hogy ha valamitől félek, vagy nem tudom, hogyan csináljam, akkor féltetem a dolgot, hogy becsúszjon. Most ez volt a polccal: szeszes vagy vizes polcot használnak? Mi lesz, ha az egész eddigi munkát tönkreteszem, mert foltos lesz? Szóval egy teljesen más tómmal, az ablakokkal kezdtem el foglalkozni. Ezen is sokat filáztam, és arra jutottam, hogy csak fából kellene kivitelezni! Mivel gyakorlatilag egy fedőzeti rúcsot kell csinálnom, csak vékonyabb anyagból és nem derékszögű szereléssel. Ezért marással és fúrószelőssel kis fogazott csináltam, valamint kicsi láccokat melyek belemennek a nőtokba.

Az ablakkerethez kicsi T-láccokat martam.

Mivel minden ablak más méretű, illetve más szögben áll, egyszerre a rajzot vettem alapul, erre ragasztottam fel a fűgőleges láccokat pillanatragasztóval.

A nőtokat tőrészlettel a megfelelő szögre igazítottam, majd beleragasztottam a vízszintes láccokat. Meglepő, hogy papírra ragasztott láccok milyen mereven álltak, simán lehetett részolni, persze azért a kázzal.

A T-láccokat felragasztva adtam meg a készlet formáját.

Leválasztottam a papírról és finoman addig csiszoltam, míg a fűgőleges láccok egy szába kerültek a vízszintre.

Iráccokkal. A ragasztás olyan jól fogta, hogy csak egy helyen esett ki egy kis darab. Nem rossz arányú 14 ablaknál.

A pácolás mindig jó, így az oldalzsebekkel folytattam. A kit instrucciójával ellentétben egy darabot faragtam csiszoltam ki. A nehézsége csak annyi, hogy minden oldala száraz legyen vagy á-ves. Az áleket nem csináltam tápkáblesre, mivel ezeken mindenhol d-szálak lesznek.

Lefestve, ablakokkal. Elfelejtettem az ablakoknál megemlíteni, hogy a festés után vékony plexi lapot ragasztottam az keret mellé, így igazi vévegezett hatása lett.

Még egy próbafestés is belefért a pácolás el. Azt próbáltam ki, hogy ha az arany festés eltt lenolajkencével a fát, mit viltóztat a kinzetén. A jobb oldalon íthatás kát d-sz kázzal az egyik be volt eresztve, a másikik nem. Bőve fotón látszik káláknbség, ez csak a fényviszonyoknak kázzá lehet, a valóságban tük egyforma lett. Így a lenolajkiláve!

A hosszú ázfekészállású után olyan gyorsan lepácoltam a hajót, hogy nem is késztált fotó. Itt már a fehér maszkoltam, mivel az a tapasztalatom, hogy ecsettel nagyon rossz fehér festeni, ezért ezt fjtam, hogy szép homogén legyen.

Ős itt van bepácolva, lefestve! Végül rusztikus tükly vizes pácot használtam. A felszársádos ellen a pácolás tükbszár (sokszor!) vizes ruhával benedves-tettem, száradás után 500-as csiszolópapárral lesimá-tottam. Egy idá után már nem szársádt, akkor jtt a pác, kis labdaccsal felkenve.

Ismét az ablakok a tátkárben. A ányeg, hogy a le-rás 3 mm vastag rétegelt lemezt á-r a tátká anyagának.

Ögyesen el is készí-ttem, majd rajzítottam, hogy még 100-as szággal sem tudom a tavá-ben rajgzá-teni. Ezért csaláshoz folyamodtam és 2-es máanyaglapból rajcsináltam és kis csavarokkal rajgzá-ttem.

A felcsavarozás és ragasztás után bepálí-koztam. Szerintem á-gy még szebb, mintha csak simán a ragelt lemez festem.

A fekete részeket is lefestettem, illetve a drórszá-ik is felkerá-íttek

Közben a fedélzet is alakulgat, a fedé-letek készí-rti homlokfelá-ítteká-! még a faragott oroszá-ink és az ajtá-ak vasalá-nyoznak

A pá-olt felá-letet lelakkoztam, á-gy már á-rettebb szá-ne van. Most itt tartok, vágre lá-ítszá-dik, hogy ebbá-! még giscsa há- lesz!

{mospagebreak title=4.rés}

Folytattam a Mordaunt épá-át, mégpedig ná-hány aprásá-ig elkészá-ával, mivel az előfedélzet rajgzá-palá-ása előtt be kellett raknom a tá-zhelyet és ná-hány á-gyá-ot, mert később ez szinte lehetetlen. A tá-zhely á-rd eset, mivel tulajdonké-ppen csak a komá-ny csá-ka lá-ítszik, illetve a fedélzet alá- belesve talán valami az elejá-ból. Mindezek ellené-re amellet dró-ntá-ítottam, hogy rendesen megcsiná-lom. A komá-ny terá-áká-ot kiserkesztettem és rágzlemezből kivá-ígtam, majd egy fa sablonon á-sszeferasztottam.

A tászhely testét fájba martam ki a táglázattal együtt, majd a tetejét, a platnikat, ajtókat, pántokat, zárokat rázle alakítottam ki és ragasztottam a helyre.

Ezután festéssel feldobtam, bár szerintem jobban nézett ki előtte.

Következtek az ágyak. Azon ismét sokáig elmorfondóztam, hogy mivel készítek az ágyacskákat. A rozbat esztergályt gyorsan elvettem, mivel nem olyan jó a kis esztergálpem, hogy a profilok nyomásait kibírja, még sokáig tartott volna. Opció volt az íntés is, de ehhez semmim nem volt, valamint réges-régen szerszámok koromban sokszor íntettem, és mindig gond volt a kifolyással, levegővel, no meg nem is igazán szerettem. Valamikor sok évvel ezelőtt Bácskáscsabán, a makett kiállításán egy idős bácsi bemutatta a pantográf esztergályát, melynek az az volt, hogy nem állásal, hanem kicsi maróval forgácsolt, éppen kátfogó szegekre volt beállítva. Pantográf van, ágy csak egy forgatószerkezetet kellett csinálnom, melyet egy varrógéppel hajtottam meg.

Kétszeres kárvonalmintát készíttettem rétegelt lemezből, talán jobb lett volna valami szávsabb anyagból, de végül kibírta azt a pár darabot.

Az eredmény meglepően jó lett, és igen gyorsan haladtam vele. Az persze tény, hogy minden fordulat csőcsra volt járva, mágy is meg kellett csiszolni egy kicsit.

Ha már a teljes ágyacskákat megsztergálytam és benne voltam, megcsináltam a főtálcákat is, melyek a alsó fedőlapok egy csapóval vannak behelyezve a már előre (mágy palánkhoz is előtt) beragasztott homloklapokba.

Lefestettem űket, a fa egyenetlenségé miatt (lehet, hogy jobban meg kellett volna csiszolni?!) egészen űntvűny kinéű lett.

Ezűű az űgyűkocsik alkatrészeit készűtettem el: fűrtam, martam, esztergűltem, csiszoltam, szűval ezekben volt mindenűle munkafolyamat, jű kis szűrakoűs volt.

A rűz alkatrészek kűvetkeztek: szemek, karikűk, űgyűcsű lefogatű bilincsek. Itt megmutatok egy nagyon egyszerű trűkkűt, biztos sokan ismerik, de talűn van, akinek űj lesz. A szemek készű-tűsűhez 0,4 mm-es rűz drűtot hasznű, melyet tűbberes vezetűkbűl hűztam ki. Persze ez ilyenkor elűg gűrbe szokott lenni, fűleg, hogy elűg lűgy is.

Kűt sima, sű-k lapra van szűksűg, jelen esetben kűszűrűlt acűlap, de ilyen vűkony anyaghoz kűt vastagabb rű lemez is elűg lehet. A kűt lap kűzű tessűk a drűtot űs a felsűlapot fel-le tologatjuk, kűzben egyre jobban űsszenyomjuk, gyakorlatilag mintha nudlit készű-tenűnk.

Az eredműny egy teljesen egyenes huzal lesz. Ne tűvessen meg benneteket, hogy a fotűn ilyen csavartnak lűtszik, ez a valűsűgban nem ennyire durva, csak felerűsű-ti valami fűnyhatűs.

Egy része a szemeknek meghajlító, az 1/4vegecskékben a karikák, valamint egy 1/4veg fegyverbarnító folyadék. Ezzel azt vettem, hogy ne kelljen a sok kis apró rész alkatrészt festeni, de nem teljesen úgy jött össze, ahogy szerettem volna. Ugyanis a szemeket és karikat össze szoktam forrasztani, mert ezek a rész huzalok olyan lágyak, hogy beszereléskor egy kicsit jobban meghajlítva a kábeleket, azonnal deformálódnak. Viszont kiderült, bár a rezet szépen megszereli, de a forrasztást nem sájtja, sőt valamilyen trutyi keletkezik rajta.

Tehát maradt a festés.

Nem bírtam ki, mellé raktam egy gerenda fogpiszkálót, hogy látszódjanak a rétek.

Nem tagadhatom meg a szerzőimköszönetét, terveztem egy kivágás szerzőmot az ajtó és ajtónyílás pántjaihoz, mivel ezekben is kell egy pár darab.

Felszereltem a marógépre, melyet egy prószt használtam. Szerencsére a 0,2 mm-es rézlemez kivágásához kell tő nagy erő, így nem szaggattam szét a gépet. Bejelölgettem a lapokat és kőzzel adagoltam a lemezt.

Az eredmény, szép egyforma pántok.

Gyorsan fel is raktam párat a fedélzeti ajtókra. A szárlékeket domború-tájjal imittam.

Ezeket a kis részlemezeket használtam az ügyűcsűvek lefogató bilincshez is, ha már ott voltak és megfelelő szögűek voltak, legalább nem kellett kávélni ezért rezeztetnem.

A bilincseket már nem festettem, hanem a barna-tá folyadékot használtam. Annyi problémája volt, hogy száradás után egy világos réteg (gondolom valami oxidáció) keletkezett rajta (jobb oldali ügyű). Mivel a fegyvert is itt kell tárolni olajjal, ezt is megtároltam egy olajos fűtisztóval, így teljesen jás lett (bal oldali ügyű).

Ügy összeállt a fegyveráron. Továbbá szabad a pálya az elülső fedélzet felrakására!

{mospagebreak title=5.rés}

Hosszú ideje nem jelentkeztem, de ez nem azt jelenti, hogy leálltam az építéssel, csak előigényes munkálatokat végeztem. Például a kápen láthatókat szobrokkal szórakoztam. Természetesen ezeket is a pantográf maróval kezdtem, hogy egyformák legyenek, majd faragással, csiszolással, polírozással véglegesítettem.

A tatot sarkát kardos, pajzsos harcos szobra árszi, na ez feladta a leckét. Híromszor nekifutottam a faragásnak ká de olyan gondokat sikerült kreálnom, hogy a Gyászúr urába sem fért volna be. Ezért ismét a pantográfhoz fordultam, miután egy jétkétkéltban vettem egy bázisú figurát, mely hasonló mozdulatot ábrázolt és a maróretárán

előző volt. Egy máj lett két járószoboralapom.

Levettem, kapott kardot, pajzsot. A rajzokkal nem teljesen egyezik, de ezek hasonlóan egyediek, mint az orosz galleonfigura.

Lefestettem a régi farsangfaragásokat, egy az egyét egészen másképp néznek ki.

Itt látszik, hogy rajzról dolgozok. A kis oroszfejűek inkább rafináltak voltak, mert ávesre kellett alakítani.

Ilyen lett a valóságban.

Az előző beszámolót azzal befejeztem be, hogy lehet az előzetes felrakása, ami meg is történt miután az Ákos a tárhelyet a helyére raktam.

A horgonydaru is elkészült, ez előző nagy csatlakozású ill, egy nem csak imitáltam a csigákat, hanem elkészítettem a csatlakozásra.

Az galleon Á-veivel folytattam. Áegyesen, okosan, elvÁgre má±szaki vagyok, kiserkesztetem az Á-veket. Mikor kivÁjgtam a helyÁre prÁ³bÁjltam, rájÁjttam, hogy nem sokra volt jÁ³ a tudomÁnyos elÁkÁszÁ¼let. Mondjuk egy kiindulÁsi alapnak jÁ volt. Ki kellett vÁjgnom egy darabot a kÁjzépÁbÁ'l, erre-arra hajlÁtgattam, prÁ³bÁjlgattam, reszelgettem. Mikor májr a helyÁre illeszkedett, egy pÁjr nÁotot Ás faragÁjst tettem ráj dÁ-szÁ-tÁsnek.

Ilyen lett. Lehet, hogy nem tÁjkÁletes, de szerintem ennyit tudtam kihozni belÁle. KÁjzben helyÁre kerÁ¼lt a homlokfelÁ¼let is, májr elÁ voltak hozzÁj kÁszÁ-tve az alkatrÁszek, faragÁjsok.

A korlÁjtokat kis stiftekkel raktam Ájssze, egyrÁszt, hogy egy irÁjnyba kerÁ¼ljenek a fÁ¼ggÁleges elemek a kÁjtÁlfogÁ³ babÁjkkal, májrsÁszt, hogy erÁsebb legyen, mikor feszÁtgetem a kÁjtÁlzetet. Meg persze Á-gy kÁjnnnyÁ± volt Ájsszeragasztani, mivel mindennek meg volt hatÁjrozva a helyzete.

A korlÁjtok is lendÁ-tenek az ÁjsszkÁpen. Az is lÁjtszik, hogy takargatom a hajÁ³t, de Á-gy is porosodik szÁpen, de hogy mitÁl?

Nekikezdtam a fedÁlzetet beÁpÁ-teni, elsÁkÁont a rájcsokat kÁszÁ-tettem el, semmi kÁ¼lÁjnnÁj, a hagyomÁnyos má alkalmaztam.

A rajzok 1:60-ban vannak, ezért minden méretet fel kell szoroznom, hogy a megfelelő méretek legyenek az alkatrészek. A kátfogó bakoknál már csak imitáltam a csigákat, de nem feltűnő.

Az elfedőzeti hajóharang állászatát a bakokkal.

A horgonycsatlakozás alkatrészei.

A káosz horgonycsatlakozás, tulajdonképpen mászkáló káoszok.

A lócsák is káosz szerint káoszok.

Na, innen már izgalmasabb dolgok jönnek. Sokat gondolkodtam a csigápcsák elkészéséről. Csináltam próbahajlításokat is, de ilyen kis méretben a pofákat meghajlítani, úgy, hogy még szabályos is legyen, szerintem lehetetlen. Ilyen kis méretben a lócsák lapokat is érdekes lett volna szabályosan beragasztani, ha nincs a helye bevágni a pofákba. Ezért azt találtam ki, hogy csináljak egy sablont, majd jött az ötlet, hogy egyúttal a pofákat is elves elgyártmányokból vágom ki. Ezt az érdekes formát már megábrázolom káoszrasztással káosz-tettem. A lócsák rész egy ragasztószablon a lócsák lapokhoz és homlokdeszkákhoz, de ebben tudtam állászatot ragasztani a pofákkal is. A káosz káoszok a pofák.

Tehát miután megcsináltam a lópcsálapokat és a homlokdeszkákat, a lópcsásablonon fűszeragasztottam. Benne hagyva a sablonban mellőraktam az űves darabokat, űgy rá tudtam jelölni a lópcsálapokat, a csőcspontokat fűszekfűtve (alul-felül ráhagyva) megkaptam a pofák formáját. A pofa űle az űv minden pontján merőleges, tehát rá kellett szimolni a kívágásnál, majd reszelés, csiszolás. Látható, hogy igen űrdekes formák keletkeztek.

A balusztereket a pantografon esztergáltam. űHatalmasű darabok!

A korlátot űvesre vágtam, majd megcsavarva hajlítottam a helyre. Előg kőzdelmes volt a balusztereket szűgben műretre vágni, majd a tetejre ragasztani a korlátot, de megöte.

Itt látszik, hogy be kellett raknom az űgyőket a lópcsá felszerelésre előtt, mert utána már kőrőlmőnyes lett volna

Az előfedőzet a fedőzeti elemekkel.

Előg jő kőzelőpeket tudok csinálni a telefonnal. Most látom, hogy le kell vágnom a csavarokat, amivel a fedőzet fogattam fel!

Lájkárp az előfedőzetrel.

Gyakorlatilag a fedőzeti elemek felkerültek. Még kellene a kőtámfogás szarvak, valamint az Ágyók, de ezekhez már csigákat és kőtelet kell csinálnom.

A dő-szűtő tovább folytatódik, elkészültek az Ágyónyalók kőreli koszorók (ezekkel is jó sok időt tölthetünk) valamint felkerültek az oldalfaragások. Az Árbócok, macskafejek, csigák kővetkeznek, ennek egy része előg rabszolgamunka lesz, de azért nyomatom tovább.